

Tranen van het lachen

CABARET ★★★★★

Blèten

Gezien in de Arenbergschouwburg, Antwerpen. Nu op tournee.

Ergens tussen Toon Hermans (zijn grote voorbeeld), Jan Decleir (in zijn Dario Fo-tijd) en Johan Petit (Marthatentatief) beweegt zich Warre Borgmans. Het grote publiek kent hem van zijn sympathieke bijrollen in films en tv-series, en als sidekick van Sinterklaas en Kulderzipken. Maar Borgmans, even goed acteur als cabaretier en komische verteller, is op zijn best in het theater. Hij heeft de voorbije jaren zelfs zijn eigen, moeilijk definieerbare niche gecreëerd, en daar ook een publiek voor gevonden. Van *Schone woorden* speelde hij met zanger-gitarist Jokke Schreurs bijna 400 voorstellingen, en dat succes zou met deze heerlijke voorstelling wel eens herhaald kunnen worden.

Laat u vooral niet afschrikken door de titel. *Blèten* doen de drie mannen op het podium niet en Warre Borgmans vertelt ook geen hartverscheurende verhalen. Als er al ergens tranen vallen, is het in de liedjes, weemoedige country-blues van Skip James, Big Bill Broonzy of Lonnie Johnson. De rauwe samenzang van Borgmans, Schreurs en Dave Reniers (mondharmonica) roept beelden op van vermolmd veranda's in het zuiden van de VS en herinnert aan het magische realisme van de film *O brother where art thou*. Jokke Schreurs smokkelt er een zelfgeschreven antiliefdeslied in, 'Da's ni waar'. Reniers verrast met een

Jokke Schreurs, Warre Borgmans en Dave Reniers. © Hugo Van Beveren

ontroerende uitvoering van Nina Rotta's 'What is a youth', uit de soundtrack van Zefirelli's *Romeo and Juliet*.

**De rauwe
samenzang roept
beelden op van
vermolmd
veranda's in het
zuiden van de VS**

Het is een van de lievelingsfilms van Warre Borgmans en het thema van een hilarische masterclass Shakespeare, die hij met evenveel gemak citeert als door de molen haalt. De kus van Romeo en Julia brengt hem bij Prince, hun verdriet bij de werking van de traan-

klieren. *Blèten* van het lachen, zou hij dat misschien bedoelen met de titel? Want dat hebben wij gedaan in de zaal. Warre gaat naar de autokeuring, met Reniers als kurkdroke tegenspeler. Warre gaat naar Lourdes, en krijgt een erectie. Warre zet een familient in elkaar, pure Toon Hermans en de grappigste sketch die we in tijden gezien hebben.

De invloed van Hermans laat zich ook voelen in de vertaalgrapjes, het steenkolenengels en koeterwaals dat Borgmans er in alle ernst uit flapt, en zeker in wat hardcore stand-upfans zijn 'brave' humor zouden noemen. Voor hem geen beledigingen, vulgariteiten of scherpe, actuele grappen. Maar wel des te meer liefdespoëzie (Petrarca, Vroman), troostende muziek en briljante observatiehumor. Bijna drie uur lang bovendien, nog een groot verschil met stand-upcomedy.

KAREL MICHIELS